

Віщба (1832)

Боровиковський Левко Іванович

— Чомусь мій кінь вороненький
Не пив у криниці;
Чомсь брязнула на кілочку
Шабля край полиці.
— Вітер вінув проз віконце —
Шабля забряжчала;
Ніччю, синку, сніженьками
Криниця припала.
— Шибка, нене, не дзвонила;
Криниця — як слізка:
Певно, певно, моя мила
У чужого ліжка!
Кінь та шабля — моя віра:
Розгадав їх вістку...
Не плач, нене, пусти мене —
Привезу невістку...

Курск, 1832

Постійна адреса: http://ukrlit.org/borovykovskiy_levko_ivanovych/vischba